

רשומות

ספר החוקים

11 ביולי 1984

1121

י"א בהמזרח התשמ"ד

צמוד

178	חוק להגנה על השקעות הציבור בישראל בנכסים פיננסיים, התשמ"ד-1984
179	חוק מס שבה מקרקעין (תיקון מס' 15), התשמ"ד-1984
185	חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (תיקון מס' 62), התשמ"ד-1984
186	חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (תיקון מס' 65), התשמ"ד-1984
188	חוק היילים משותתרים, התשמ"ד-1984
190	חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) (תיקון), התשמ"ד-1984
192	חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 64), התשמ"ד-1984 — תיקון טעות

תיקון טעות דפוס

חוק להגנה על השקעות הציבור בישראל בנכסים פיננסיים, התשמ"ד—1984 *

1. בחוק זה, "השקעות ציבור" — הנכסים הפיננסיים המנויים בתוספת. 2. (א) הממשלה לא תפקיע השקעות ציבור שנוצרו לפני תחילתו של חוק זה ולא תשנה לרעה את התנאים שנקבעו להן לפני תחילתו. (ב) הממשלה לא תפקיע השקעות ציבור שייווצרו לאחר תחילתו של חוק זה ולא תשנה לרעה את התנאים שיהיו קבועים להן בעת שיווצרו, בין שיהיו זהים לתנאים הקבועים להשקעות ציבור מאותו סוג ערב תחילתו של חוק זה ובין שיהיו שונים. (ג) בסעיף זה, "תנאים" — (1) סכום הפרעון או הפדיון; (2) מועד הפרעון או הפדיון; (3) שיעור הריבית ומועד תשלומה; (4) בסיס ההצמדה ושיעורה; (5) שיעור המס החל; הכל לפי הענין. 3. אין לשנות חוק זה ואין לגרוע מהתוספת אלא ברוב של חברי הכנסת. 4. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להוסיף על התוספת.	הגדרה הגנה על השקעות ציבור בקשות החוק תוספת על התוספת

תוספת

(סעיף 1)

1. פקדון שחל עליו צו לפי סעיף 5(א)(2) לחוק עידוד החסכון, הנחות ממס הכנסה וערבות למילות, התשט"ז—1956¹ (להלן — חוק עידוד החסכון);
2. איגרות חוב סחירות שאינן ניתנות להמרה במניות, שחל עליהן צו לפי סעיף 5(א)(3) לחוק עידוד החסכון;
3. איגרות חוב או ועודות מילווה של המדינה, שהוצאו על פי חוק;
4. ניירות ערך שחלה עליהם הודעה בדבר הסדרים לרכישת ניירות ערך בנקד איים²;
5. פקדון תושב או פקדון תושב (פיצויים) כמשמעותם בהיתר הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978³;
6. זכויות עמית בקופת גגל כמשמעותה בסעיף 47 לפקודת מס הכנסה⁴;
7. פוליסת ביטוח חיים שהוצאה בישראל.

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה

**היום הרצוג
נשיא המדינה**

* נחקק בכנסת ביום ב' בתמוז התשמ"ד (2 ביולי 1984); הוציא לחוק ודבריו הסבה פורסמו בה"ח 1691, התשמ"ד, עמ' 287.

1 ס"ח התשט"ז, עמ' 52; התשמ"ד, עמ' 76.

2 י"פ התשמ"ד, חוב' 2971, חוב' 3007 וחוב' 3024.

3 ק"ת התשל"ח, עמ' 1006; התשמ"ד, עמ' 768.

4 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשמ"ד, עמ' 162.

חוק מס שבה מקרקעין (תיקון מס' 15), התשמ"ד—1984 *

1. בסעיף 1 לחוק מס שבה מקרקעין, התשכ"ג—1963 (להלן — החוק העיקרי) — תיקון סעיף 1

(1) בהגדרת "זכות במקרקעין", אחרי "שביושר" יבוא "לרבות הרשאה להשתמש במקרקעין, שניתן לראות בה מבחינת תכנה בעלות או חכירה לתקופה כאמור";

(2) בסופו יבוא:

"מס שבה" או "מס" — כמשמעותו בסעיף 6;

"הפקודה" — פקודת מס הכנסה²;

"הפרשי הצמדה וריבית" — תוספת לטכום שמדובר בו לפי שיעור עליית המדד בתקופה הגידונה, בתוספת 4% לשנת מהטכום שמדובר בו (להלן ביחד — תוספת עליית המדד) וכן בתוספת 0.5% מהטכום שמדובר בו — או שיעור אחר שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת — לכל יום שבתקופה העודפת כשהיא מתבטאת בטכום חיובי, או בהפחתת שיעור כאמור מהטכום שמדובר בו לכל יום שבתקופה העודפת כשהיא מתבטאת בטכום שלילי, ובלבד שלא יופחת טכום העולה על תוספת עליית המדד; לענין זה — "מדד" — מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"שיעור עליית המדד", בתקופה פלונית — ההפרש בין המדד שהתפרסם לאחרונה לפני תחילת התקופה (להלן — המדד היסודי) לבין המדד שהתפרסם לאחרונה לפני סוף התקופה (להלן — המדד החדש);

"תקופה עודפת", לגבי תקופה פלונית — מספר הימים ממועד פרסום המדד החדש עד סוף התקופה, פחות מספר הימים ממועד פרסום המדד היסודי עד תחילת התקופה.

תוספת סעיף 16א

2. אחרי סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:

16א. (א) בסעיף זה —

"אזרח ישראלי" — כל אחד מאלה:

(1) מי שרשום במרשם האוכלוסין בישראל או חייב להירשם בו;

(2) חבר-בני-אדם שהוא תושב ישראל;

"חבר-בני-אדם" ו"תושב ישראל" — כהגדרתם בסעיף 1 לפקודה;

"אזור" — כל אזור מאלה: יהודה והשומרון וחבל עזה;

"מקרקעין" — קרקע לרבות בתים, בניינים וכל המחובר לקרקע חיבור של קבע.

(ב) אזרח ישראלי המוכר או רוכש זכות במקרקעין המצויים באזור, יראוהו לענין חוק זה כמוכר או כרוכש זכות במקרקעין המצויים בישראל.

* נתקבל בכנסת ביום ב' בתמוז התשמ"ד (2 ביולי 1984); הוצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1654, התשמ"ד, עמ' 102.

1 ס"ח התשכ"ג, עמ' 156; התשמ"ג, עמ' 104; התשמ"ד, עמ' 60.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשמ"ד, עמ' 162.

(ג) חברי בני-אדם שאינם תושבי ישראל ושארצת ישראל חבר בו, המוכר או הרוכש זכות במקרקעין המצויים באזור, יראו לענין חוק זה את האזרח הישראלי כמוכר או כרוכש וזקק יחסי מהזכות במקרקעין, ותחול הוראה זו: לענין הישוב השבת והמס, יום הרכישה הוא היום שבו רכש האזרח הישראלי את זכויותיו בחבר-בני-האדם או היום שבו רכש חבר-בני-האדם את הזכות במקרקעין, לפי המאוחר;

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), לא יראו מכירתה של דירה בידי חבר-בני-אדם כמכירת דירת מגורים לענין פטור על פי פרק המישי 1.

(ה) חבר-בני-אדם שיש לו מקרקעין באזור ואשר היה נחשב איגוד מקרקעין אילו היה איגוד והמקרקעין היו בישראל, יראו את חבר-בני-האדם כאיגוד מקרקעין, את האזרח הישראלי שעשה פעולה בחבר — כעושה פעולה באיגוד, ואת האזרח הישראלי הרוכש זכות בחבר — כרוכש זכות באיגוד מקרקעין.

(ו) אזרח ישראלי החייב במס שבת או במס רכישה לפי סעיף זה, יופחת מסכום המס שהוא חייב בו כל סכום מס או אגרה ששילם לשלטונות האזור בשל אותה מכירה או פעולה באיגוד, וכשחבותו של האזרח היא על פי סעיף קטן (ג) יופחת חלק יחסי מהסכום ששילם כאמור חבר-בני-האדם שהוא חבר בו.

(ז) לענין סעיף זה, "חלק יחסי" — חלקו של האזרח הישראלי בזכויות לרווחי חבר-בני-האדם או חלקו בנכסי החבר בעת פירוק, לפי הגבוה.

3. במקום סעיף 12 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 12

הטלת מס על פעולה באיגוד בעל מכירה

12. פעולה באיגוד מקרקעין שניתן לראות בה מבחינת הכנה מכירת זכות במקרקעין, יראוה, לפי בקשת עושה הפעולה, כאילו היא מכירת הזכות במקרקעין בידי עושה הפעולה, ולענין הישוב השבת והמס יחולו הוראות אלה:

(1) יום הרכישה יהיה יום רכישת הזכות באיגוד בידי עושה הפעולה או היום שבו רכש האיגוד את הזכות במקרקעין, לפי המאוחר, ואולם —

(א) אם עושה הפעולה רכש את זכותו באיגוד בנסיבות הפטרות ממס לפי סעיפים 62 או 69, יהיה יום הרכישה — היום שהיה נקבע כיום רכישה לפי סעיף זה אילו נעשתה הפעולה בידי מי שממנו רכש עושה הפעולה את הזכות; (ב) אם רכישת הזכות במקרקעין בידי האיגוד היתה פטורה ממס לפי סעיפים 64, 65 או 70, יהיה יום הרכישה — היום שהיה נקבע כיום רכישה אילו נמכרה הזכות במקרקעין בידי האיגוד או יום רכישת הזכות באיגוד בידי עושה הפעולה, לפי המאוחר;

(2) יותרו בניכוי ההוצאות המותרות בניכוי לפי סעיפים 43 עד 45, שהוצאו בקשר לזכות במקרקעין.

4. בסעיף 16 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ה) — בטל. תיקון סעיף 16
5. סעיף 18 לחוק העיקרי — בטל. ביטול סעיף 18
6. בסעיף 19 לחוק העיקרי, בסופו יבוא : תיקון סעיף 19
7. בסעיף 21(ב) לחוק העיקרי, הסימון (1) ופסקה (2) — יימחקו. תיקון סעיף 21
8. סעיף 23 לחוק העיקרי — בטל. ביטול סעיף 23
9. במקום סעיף 26 לחוק העיקרי יבוא : ההלפת סעיף 26

26. (א) שווי הרכישה של זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין, שהגיעה למוכר או לעושה הפעולה בדרך הורשה או בדרך ויתור של אחר על זכותו לרשת אותה הוא כלהלן :

- (1) נפטר המוריש לפני כ"ו באדר ב' התשמ"א (1 באפריל 1981) — שוויה ביום פטירת המוריש, ואם נקבע שוויה לצורך מס עזבון — השווי שנקבע כאמור ; ובלבד שאם המנהל סבור שהשווי שנקבע לצורך מס עזבון גבוה משוויה של הזכות לפי חוק זה ביום פטירת המוריש, והמוכר או עושה הפעולה לא הוכיחו שהשווי שנקבע לצורך מס עזבון שונה מהשווי שהוצהר עליו בדו"ח שהוגש לפי חוק מס עזבון, התש"ט-1949, יחא שווי הרכישה של הזכות — שוויה ביום פטירת המוריש ;
- (2) נפטר המוריש בכ"ו באדר ב' התשמ"א (1 באפריל 1981) או לאחר מכן — השווי שוויה נקבע לפי חוק זה אילו נמכרה בידי המוריש.

(ב) קבע המנהל, על פי סעיף קטן (א) (1) שווי רכישה שונה מהשווי שנקבע לצורך מס עזבון, ומס העזבון ששולם בשל הזכות במקרקעין גבוה ממס העזבון שהיה מתחייב בו החייב במס אילו שווי הזכות לצורך מס עזבון היה שווי הרכישה שנקבע המנהל, יזוכה המוכר או עושה הפעולה ממס השבח שהוא חייב בו, בסכום השווה להפרש שבין המס ששולם בשל הזכות לבין מס העזבון שהיה מתחייב בו כאמור, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית על סכום ההפרש האמור, מיום תשלום מס העזבון עד יום המכירה."

10. אחרי סעיף 26 לחוק העיקרי יבוא : הוספת סעיף 27

27. שווי הרכישה של זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין שהגיעה למוכר או לעושה הפעולה בהעברה ללא תמורה שחל עליה סעיף 3(א) (3) לחוק מס עזבון, התש"ט-1949, הוא השווי לפי סעיף 3 ס"ח התש"ט, עמ' 187.

26(א)(1), ובלבד שאם מסר המוכר, במועד הקבוע בסעיף 73, הצהרה לגבי רכישת הזכות, ושילם לפני מות המוריש את מס הרכישה שהוא חייב בו, יהיה השווי, אם ביקש זאת המוכר או עושה הפעולה, לפי הסיפה של סעיף 29.

11. בסעיף 29 לחוק העיקרי, אחרי "66" יבוא "67". תיקון סעיף 29
12. בסעיף 32 לחוק העיקרי, אחרי "שהופקעה" יבוא "כאמור בסעיף 64", ובסופו יבוא "ובחליפין כאמור בסעיף 65 ששולם עמהם גם הפרש בכסף או בשווה כסף, יהיה שווי הרכישה חלק יחסי משווי הרכישה כאמור, כיוחס שווי הזכות במקרקעין שקיבל בתמורה, לתמורה כולה". תיקון סעיף 32
13. בסעיף 37(1) לחוק העיקרי, במקום פסקת משנה (ו) יבוא:
 "(ו) לגבי זכות במקרקעין ששווי רכישתה נקבע לפי סעיף 26(א)(1), לרבות שווי רכישתה שנקבע כאמור מכוח סעיף 27 -- יום פטירת המוריש;
 (ז) לגבי זכות במקרקעין ששווי רכישתה נקבע לפי סעיף 26(א)(2), או לפי הסיפה של סעיף 29 כשחל על המוכר סעיף 27 -- היום שהיה נקבע כיום הרכישה אילו מכר אותה המוריש;" תיקון סעיף 37
14. בסעיף 39 לחוק העיקרי --
 (1) במקום הרישה יבוא:
 "אלה החוצאות המותרות בניכוי לשם קביעת סכום השבון, אם אינן מותרות בניכוי לפי הפקודה:"
 (2) בפסקה (2), המלים "למעט דירת מגורים" -- יימחקו;
 (3) בפסקה (8), הסיפה המחזילה במלים "הוין אם הם הותרו" -- תימחק;
 (4) בפסקה (12) (ב), אחרי "בחליפין" יבוא "פטורים ממס" ובסופה יבוא: "ואם נתקבלה הזכות בחליפין ששולם עמהם גם סכום הפרש בכסף או בשווה כסף כאמור בסעיף 32 -- חלק יחסי מהוצאות כאמור, כיוחס שווי הזכות במקרקעין שקיבל בתמורה, לתמורה כולה". תיקון סעיף 39
15. סעיף 41 לחוק העיקרי -- בטל. ביטול סעיף 41
16. בסעיפים 48(א) ו-48(ג) לחוק העיקרי, במקום "העודף האינפלציוני" יבוא "הסכום האינפלציוני". תיקון סעיפים 48 ו-48
17. בסעיף 48(א) לחוק העיקרי, אחרי "שהיא הפקעה" יבוא "או מכירה שלפי סעיף 65 רואים בה את המוכר כמוכר חלק יחסי מהזכות במקרקעין -- לגבי החלק האמור --". תיקון סעיף 48
18. סעיף 49 לחוק העיקרי -- בטל. ביטול סעיף 49
19. בסעיפים 51 ו-52 לחוק העיקרי, בפסקה (3), המלים "ויפוי הכות תקף לתקופה העולה על ששה חדשים" -- יימחקו. תיקון סעיפים 51 ו-52

20. בסעיף 61 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) מכירת זכות במקרקעין בידי מוסד ציבורי —

(1) אם המקרקעין שהזכות בהם נמכרת היו בידי המוסד במשך תקופה של שנה לפחות, ושימשו במישרין את המוסד במשך תקופה של 80% לפחות מהתקופה שהזכות במקרקעין היתה בידי — תהא פטורה ממס;

(2) אם המקרקעין שהזכות בהם נמכרת שימשו במישרין את המוסד במשך תקופה קצרה מ-80% מהתקופה שהזכות במקרקעין היתה בידי המוסד, או שלא שימשו אותו כלל —

(א) כשהזכות במקרקעין היתה בידי המוסד במשך תקופה שאינה פחותה משנה ואינה עולה על ארבע שנים — יינתן פטור יחסי מהמס, שהוא כיחס שבין התקופה שבה שימשו המקרקעין במישרין את המוסד לבין כל התקופה שהזכות היתה בידי;

(ב) כשהזכות במקרקעין היתה בידי המוסד במשך תקופה העולה על ארבע שנים — יינתן פטור של מהצית המס, ואם המקרקעין שימשו במישרין את המוסד — יינתן, בנוסף לפטור האמור, גם פטור על חלק יחסי מהמחצית השניה של המס, שהוא כיחס שבין התקופה שבה שימשו המקרקעין במישרין את המוסד לבין כל התקופה שהזכות היתה בידי."

21. במקום סעיף 65 לחוק העיקרי יבוא:

65. החלפת מקרקעין בשל צו רשות מוסמכת שניתן על פי כל דין, כשלא שולם גם סכום הפרש בכסף או בשווה כסף — תהיה פטורה ממס; שולם סכום הפרש כאמור — יראו את המוכר לענין חישוב השבח והמס כמוכר חלק יחסי מהזכות במקרקעין שנתן, שהוא כיחס שבין סכום הפרש האמור לבין כל התמורה שקיבל בעד הזכות במקרקעין שנתן."

פטור בהחלפות מסוימות

22. בסעיף 73 לחוק העיקרי —

(1) בסעיפים קטנים (א) (2), (ב) (2) ו-(ג), במקום "45 ימים" יבוא "50 ימים";

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי "העושה פעולה באיגוד מקרקעין" יבוא "למעט פעולה הפטורה ממס על פי סעיף 57";

(3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) (2), (ב) (2) ו-(ג), הצהרה שלא נמסרה במועד הקבוע למסירתה יראוה כהצהרה שאיננה שומה עצמית."

23. בסעיף 78 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א), במקום "30 ימים" יבוא "45 ימים";

(2) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ד) לגבי שומת המס יחול, בשינויים המחוייבים, גם על שומת מס רכישה כשנמסרה הצהרת הרוכש על פי סעיף 73(ג); לענין סעיף קטן (ד) וסעיף קטן זה, הצהרה שהוגשה כשומה עצמית והמס המגיע על פיה לא שולם במועד, יראוה כהצהרה שאיננה שומה עצמית."

24. סעיף 80 לחוק העיקרי — בטל.

25. בסעיף 82 לחוק העיקרי — תיקון סעיף 82
- (1) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "או הרוכש";
 (2) אחרי "או עושה הפעולה באיגוד" יבוא "או האהרת הרוכש" ובמקום "הצהרה נהמוסד או מעושה הפעולה" יבוא "את מסירת ההצהרה".
26. בסעיף 91(א) לחוק העיקרי, במקום "שהוא עשוי להתחייב בו" יבוא "הפרשי ההצמדה והריבית והקנס שהוא עשוי לזאתחייב בהם; תקפה של הערבות עד למחן פסק דין סופי; המנהל יקבע כללים לחישוב סכום הפרשי ההצמדה והריבית המשוערים". תיקון סעיף 91
27. בסעיף 92 לחוק העיקרי, במקום "ריבית" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית". תיקון סעיף 92
28. בסעיף 94 לחוק העיקרי — תיקון סעיף 94
- (1) בסעיף קטן (א) —
- (א) במקום "סעיפים 51 או 52" יבוא "סעיפים 5(ב)(1), 51 או 52";
 (ב) במקום הסיפה המתחילה במלים "הוטל מתמועדים" יבוא "ייוספו מתמועדים האמורים, לפי הענין, עד יום התשלום, הפרשי הצמדה וריבית";
 (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) סעיף קטן (א) לא יחול לגבי התקופה שעד המועד שנקבע בסעיף 91 לתשלום המס, אם בעתה השומה העצמית, המס על פיה שולם במועד, וההפרש שבין המס שנקבע בשומה זמנית או סופית לבין סכום המס ששולם על פי השומה העצמית אינו עולה על 10%";
- (3) בסעיף קטן (ג), במקום "הריבית, כולה או מקצתה" יבוא "הפרשי ההצמדה והריבית, כולם או מקצתם";
- (4) סעיף קטן (ד) — בטל;
- (5) בסופו יבוא:
- "(ה) המועד לתשלום הפרשי ההצמדה והריבית על פי סעיף קטן (א) הוא —
- (1) לגבי הפרשי הצמדה וריבית שנצברו עד המועד שנקבע בסעיף 91 לתשלום המס — במועד לתשלום המס;
 (2) לגבי הפרשי הצמדה וריבית שנצברו לאחר המועד האמור בפסקה (1) — בתום ארבעה עשר ימים מהיום האחרון של כל תקופת פיגור של ארבעה עשר ימים."
29. במקום סעיף 103 לחוק העיקרי יבוא:
103. סכומים שיש להחזירם לפי סעיפים 102 או 103 וכן הפרשי הצמדה וריבית, וריבית וקנסות ששולמו בשלהם יוחזרו בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לתקופה שמיום התשלום ועד יום החזור." תחלפת סעיף 103
30. (א) סעיף 91(א) לחוק העיקרי כפי שתוקן בסעיף 26 ייקרא בתקופה שמיום פרסום חוק זה עד יום 30 בספטמבר 1984, כאילו במקום "הפרשי הצמדה וריבית והקנס" נאמר "הריבית והקנס" ובמקום "הפרשי ההצמדה והריבית המשוערים" נאמר "הריבית המשוערת". תחילה, תחולה והוראת מעבר
- (ב) תחילתם של סעיפים 27, 28(1)(ב) ו-28(4) ביום 1 באוקטובר 1984, ובלבד שלענין סעיפים 92 ו-94(א) לחוק העיקרי כפי שתוקנו, סכומי ריבית שנצברו לפי סעיף 94

עד 30 בספטמבר 1984 ולא שולמו עד המועד האמור, ייראו כמס וייוספו עליהם הפרשי ההצמדה וריבית החל ביום 1 באוקטובר 1984.

(ג) סעיף 94(ה) לחוק העיקרי כפי שהוסף בסעיף 28(5) ייקרא בתקופה שמיום פרסום הוק זה עד יום 30 בספטמבר 1984, כאילו ברישה במקום "לתשלום הפרשי ההצמדה והריבית" נאמר "לתשלום הריבית" וכאילו בפסקאות (1) ו-(2) במקום "לגבי הפרשי הצמדה וריבית שנצברו" נאמר "לגבי ריבית שנצברה".

(ד) על אף האמור בסעיף 29 סכומים שיש להחזירם כאמור בסעיף 103 לחוק העיקרי, בשל סכום כסף שעולם עד 30 בספטמבר 1984, והם מוחזרים לאחור המועד האמור, יוחזרו בתוספת ריבית מיום התשלום עד המועד האמור, בשיעורים שחלו מכוח החוק העיקרי על פיגור בתשלום מס בתקופה האמורה, ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית על הסכומים והריבית האמורים, מיום 1 באוקטובר 1984 עד יום החזרה.

(ה) תחולתם של יתר סעיפי חוק זה לגבי מטירות ופעולות באיגוד שנעשו החל ביום פרסום חוק זה.

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (תיקון מס' 62), התשמ"ד—1984 *

1. בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה (להלן — הפקודה), בפסקה (16), המלים "(להלן בפסקה זו — הקיצבה)" והמלים "בתנאי שאין לזכאי לקיצבה הכנסה לפי סעיף 12(2) או 6(2)" — יימחקו.
2. בסעיף 121 לפקודה —
 - (1) בסעיף קטן (א), במקום "98,400" יבוא "1,428,000", במקום "31,200" יבוא "456,000" ובמקום "48,000" יבוא "696,000".
 - (2) בסעיף קטן (ב), במקום "72,000" השקלים הראשונים של הכנסה שמקורה ביגיעה אישית או בנכס בית 25% יבוא "כל שקל מ-528,000 השקלים הראשונים של הכנסה שמקורה ביגיעה אישית או בנכס בית — 20%, ועל כל שקל מ-492,000 שקלים נוספים של הכנסה כאמור — 30%" ובמקום "72,000" יבוא "1,020,000".
3. בסעיף 122(א) לפקודה, אחרי "מהקבוע בסעיף האמור" יבוא "לגבי הכנסה בתקריות ההכנסה ששיעור המס עליהן הוא 30% או יותר".
4. תחילתו של חוק זה ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ב' בתמוז התשמ"ד (2 ביולי 1984); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1685, התשמ"ד, עמ' 268.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חו"ש 6, עמ' 120; ס"ח התשמ"ד, עמ' 19, עמ' 47, עמ' 56, עמ' 124, עמ' 161 ועמ' 162.

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (תיקון מס' 65), התשמ"ד—1984 *

1. סעיף 3א20 לפקודת מס הכנסה (להלן — הפקודה) — בטל.	ביטול סעיף 3א20
2. סעיף 43 לפקודה — בטל.	ביטול סעיף 43
3. במקום סעיפים 46 עד 46ג לפקודה יבוא: 46. (א) אדם יתרתם בשנת מס פלונית סכום העולה על 10,000 שקלים לקרן לאומית, או למוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9(2) שקבע לענין זה שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסה, 35% מסכום התרומה יזוכה מהמס שהוא חייב בו באותה שנה, ובלבד שלא יינתן זיכוי בשנת מס פלונית בשל סכום כולל של תרומות העולה על 25% מההכנסה החייבת של הגישום באותה שנה או על 10,000,000 שקלים, לפי הנמוך שביניהם. (ב) הסכומים שבסעיף קטן (א) יתואמו בכל שנה מס, בהתאם לשיעור עליית המדד מן המדד שפורסם בחודש אוגוסט שלפני שנת המס ועד המדד שפורסם בחודש אוגוסט של שנת המס; סכום שהוגדל כאמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 100 שקלים; הנציב יפרסם הודעה ברשומות בדבר הסכומים שהוגדלו ועוגלו כאמור. (ג) בסעיף זה, "קרן לאומית" — הסוכנות היהודית לא"י, ההסתדרות הציונית העולמית, המגבית המאוחדת לישראל והקרן הקיימת לישראל. 46א. על אף האמור בכל דין, הסכום הכולל שבשלו יותר בשנת מס פלונית זיכוי בשל תרומות על פי סעיף 46 וניכוי בשל השתתפות בנימון מחקר ופיתוח שמבצע אדם אחר על פי סעיף 20 ועל פי חוק מס הכנסה (הטבות להשקעה בניירות ערך שתמורתם נועדה למחקר מדעי), התשמ"ד—1983, לא יעלה על 45% מהכנסתו החייבת של גישום באותה שנה; לענין זה, "הכנסה חייבת" — לפגי הניכוי בשל השתתפות במחקר ופיתוח. 46ב. סכום המס שאדם הופטר מתשלומו בשל הזיכוי בעד תרומות לפי סעיף 46 ולפי כל דין אחר, ייווסף לסכום המס המהווה בסיס לקביעת מקדמות על פי סעיף 175.	החלפת סעיפים 46 עד 46ג "תרומה למוסד ציבורי" תקרה כוללת להטבות מס לתרומות ולמו"פ זיכוי בשל תרומה — תוספת לבסיס המקדמות
4. סעיף 48 לפקודה — בטל.	ביטול סעיף 48
5. בסעיף 190 (א) לפקודה, בסופו יבוא: "(3) לענין הפחתת סכום המקדמות כאמור בפסקה (2), בשנת מס פלונית, שלא בשל ניכוי עקב השתתפות במימון מחקר ופיתוח שמבצע אדם אחר לפי סעיף 20א(א) או לפי כל דין אחר ושלא בשל זיכוי בעד תרומות לפי סעיף 46 או לפי	תיקון סעיף 190

* נתקבל בכנסת ביום ב' בתמוז התשמ"ד (2 ביולי 1984); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1682, התשמ"ד, עמ' 256.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח ח"ש 6, עמ' 120; ס"ח התשמ"ד, עמ' 19, עמ' 47, עמ' 56, עמ' 124, עמ' 161, עמ' 162 ועמ' 167.

2 ס"ח התשמ"ד, עמ' 14.

כל דין אחר, לא יובא המס שהנישום הופטר מתשלומו בשל הניכוי או הניכוי האמורים בחשבון המס שעל פי הדו"ח.

תיקון חוק
לתיקון פקודת
מס הכנסה
(מס' 42)

6. בסעיף 6 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 42), התשמ"א—1980, במקום "1981 או 1982" יבוא "1981, 1982, 1983 או 1984".

תיקון חוק מס
שבח מקרקעין

7. בסעיף 61 לחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג—1963, בסופו יבוא:
"ה) מוסד ציבורי שנקבע לענין סעיף 46(א) לפקודת מס הכנסה, יראוהו כאילו נקבע גם לענין סעיף קטן (ד)."

תחולה
והוראות מעבר

8. (א) תחולתם של סעיפים 2 עד 5 משנת המס 1984; ואולם —
(1) לגבי תרומות ל"אגודה למען בטחון ישראל (לב"י) — הקרן להתעצמות צה"ל" — תהא תחולתם של סעיפים 3 ו-5 משנת המס 1985;
(2) התאמת הסכום לפי סעיף 46(ב) לפקודה כנוסחו בחוק זה תיעשה לראשונה בשנת המס 1985;
(3) מי שלפני י' בסיון התשמ"ד (10 ביוני 1984) ביקש אישור מאת פקיד השומה שבחדשים אפריל ומאי 1984 תרם למוסד ציבורי תרומה שחל לגביה סעיף 46 לפקודה לפני ביטולו בחוק זה, יזכה בשל התרומה האמורה במחצית סכומה.

(ב) מוסד שביום תחילתו של חוק זה מי שתרים לו היה זכאי להטבות על פי סעיף מסעיפי הפקודה שבוטלו או הוחלפו על פי חוק זה, יראוהו כאילו נקבע כמוסד ציבורי על פי סעיף 46(א) לפקודה כנוסחו בחוק זה.

(ג) מוסד שהגיש לשר האוצר, לפני פרסומו של חוק זה, בקשה לקבעו כמוסד לענין סעיף 46 לפקודה לפני ביטולו בחוק זה, יהא השר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבעו כמוסד כאמור לגבי שנת המס 1983 על פי הוראות הסעיף האמור לפני ביטולו בחוק זה, ובלבד ששיעור הניכוי שהתורם יהא זכאי לו לא יעלה על 35% מסכום התרומה, ומשנת המס 1984 ואילך יראו את המוסד כאילו נקבע כמוסד ציבורי על פי סעיף 46(א) לפקודה כנוסחו בחוק זה.

(ד) מוסד שהנציב אישר לענין סעיפים 43 או 48 לפקודה לפני ביטולם בחוק זה ותקפו של האישור פקע לפני פרסומו, יהא הנציב רשאי לאשרו לגבי שנת המס 1984 ויראו אישור כאמור כקביעת המוסד כמוסד ציבורי על פי סעיף 46(א) לפקודה כנוסחו בחוק זה.

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה

תיים הרצוג
נשיא המדינה

3 ס"ח התשמ"א, עמ' 18.
4 ס"ח התשכ"ג, עמ' 156; התשמ"ג, עמ' 104; התשמ"ר, עמ' 60 ועמ' 179.

חוק חיילים משוחררים, התשמ"ד—1984 *

1. בחוק זה —
 1. "חוק שירות בטהון" — חוק שירות בטהון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב] ¹;
 - "חייל משוחרר" — מי ששוחרר לאחר ששירת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל או במשמר הגבול על פי חוק שירות בטהון תקופה של שנתיים לפחות — בגבר, ותקופה של שנה וחצי לפחות — באשה, וכן מי ששוחרר לפני תקופה כאמור מהמת נכות כמשמעותה בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט—1959 [נוסח משולב] ²;
 - "עבודה מועדפת" — עבודה במקום עבודה, או בסוג עבודה, שקבע שר העבודה והרווחה בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם ועדת העבודה והרווחה של הכנסת;
 - "הכשרה מקצועית" — הכשרה מקצועית לצורך עבודה מועדפת הניתנת במסגרת מוסד ששר העבודה והרווחה, בהסכמת שר האוצר, הכיר בו לענין זה.
2. שר הבטחון רשאי לקבוע כי לענין חוק זה או חלק ממנו ייתשב כחייל משוחרר גם —
 - (1) מי שהתנדב לצבא-הגנה לישראל ושירת בו תקופה שתקבע;
 - (2) מי ששוחרר משירות סדיר בצבא-הגנה לישראל או במשמר הגבול על פי חוק שירות בטהון, ולא נתמלאו בו התנאים כאמור בהגדרת "חייל משוחרר" בסעיף 1,
- הכל בתנאים ובסייגים שיקבע שר הבטחון בהסכמת שר האוצר.
3. מי שסיימה תקופת שירות של שנתיים לפחות בשירות לאומי כאמור בפסקה (2) להגדרת "ילד" שבסעיף 5 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ה—1968 ³, רואים אותה לענין חוק זה כחייל משוחרר.
4. מי שלאחר תקופת השירות שהוא חייב בו על פי חוק שירות בטהון המשיך בשירות קבע בצבא-הגנה לישראל, יראו את יום סיום תקופת השירות הראשונה כיום שבו נעשה לחייל משוחרר, אך לענין סעיפים 9 ו-11 יראו את יום שחרורו משירות הקבע כיום שבו נעשה חייל משוחרר.
5. הזכויות של חייל משוחרר לפי חוק זה יינתנו לו במשך שלוש שנים מהיום שבו נעשה חייל משוחרר.
6. חייל משוחרר יהיה זכאי, לעומת מי שאינו חייל משוחרר, לקדימות בשליחה לעבודה על ידי לשכות התעסוקה לפי חוק שירות התעסוקה, התשי"ט—1959 ⁴, בכל עבודה מועדפת שחלה עליה ויקת חובה ללשכות שירות התעסוקה לפי החוק האמור; זכות הקדימה לפי סעיף זה תהיה עדיפה על פני כל זכות קדימה לפי החוק האמור ולפי חיקוק אחר.
7. במכרו לקבלת אדם לעבודה המתקיים על פי חיקוק תינתן עדיפות לחייל משוחרר המשתתף במכרו לעומת מי שאינו חייל משוחרר, ובלבד שמתקיימים בו כל דרישות הכשירות שפורטו במכרו והוא בעל נתונים הנוגעים לענין שאינם נופלים מנתוני שאר המשתתפים.

הגדרות

שירות צבאי אחר

שירות לאומי

שירות קבע בצה"ל

משך הזכות

קדימות בשליחה לעבודה מועדפת

עדיפות בקבלה לעבודה

* נחקבל מנסח ביום ב' במרץ התשמ"ד (2 ביולי 1984); הגעת החוק ודברי הסבר מודפסו בח"ח 1687, התשמ"ד, עמ' 278.

1	סי"ה התשי"ט, עמ' 286.	3	סי"ה התשכ"ה, עמ' 108.
2	סי"ה התשי"ט, עמ' 276.	4	סי"ה התשי"ט, עמ' 32.

8. (א) חייל משוחרר יהיה זכאי, לעומת מי שאינו חייל משוחרר, לקדימות בקבלה להכשרה מקצועית שנותנת המדינה או הניתנת מטעמה, ובלבד שמתקיימים בו התנאים לקבלה לאותה הכשרה.
- (ב) חייל משוחרר יהיה זכאי לפטור חלקי משכר הלימוד בעד הכשרה מקצועית לפי תנאים שיקבע שר העבודה והרווחה בהסכמת שר האוצר; ניתנה ההכשרה שלא מאת המדינה או מטעמה, ישא אוצר המדינה בסכום שבו ניתן הפטור לחייל המשוחרר; הפטור והשתתפות אוצר המדינה כאמור יהיו במסגרת הסכום שנקבע למטרה זו בחוק התקציב לאותה שנת כספים.
- (ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על האמור בסעיפים 127יא, 127יג ו-127טו לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968, ולא לגרוע מהן.
9. חייל משוחרר המשלים את השכלתו התיכונית במוסד חינוך המתנהל בפיקוחו או באישורו של משרד החינוך והתרבות, ישא אוצר המדינה ב-75% משכר הלימוד שיאשו בכללים שר החינוך והתרבות בהסכמת שר האוצר.
10. חייל משוחרר יהיה זכאי, לעומת מי שאינו חייל משוחרר, לעדיפות בקבלה למסלול לימודים פלוני ולמעונות סטודנטים במוסד להשכלה גבוהה, כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958, ובלבד שמתקיימים בו תנאי הכשירות הנהוגים במוסד לאותו מסלול ולאותם מעונות.
11. (א) חייל משוחרר שנתקבל ללימודים במוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958, או במוסד על-תיכוני אחר ששר החינוך והתרבות הכיר בו לענין זה, יהיה זכאי להלוואה בסיוע למימון שכר הלימוד, לפי מבהגים וכללים שקבע שר החינוך והתרבות בהסכמת שר האוצר.
- (ב) שר האוצר יקבע את תנאי ההחזר של ההלוואות כאמור.
12. חייל משוחרר הזכאי, על פי הכללים והנהלים הנהוגים לענין זה, להלוואה מאת המדינה או מטעמה לצרכי שיוכו, יוגדל סכום ההלוואה בשיעורים ובתנאים שקבע שר הבינוי והשיוכו בהסכמת שר האוצר.
13. בחוק מס הכנסה (הטבות לחיילים משוחררים) (הוראת שעה), התשמ"א-1981, —
- (1) בסעיף 1, בהגדרת "עובד זכאי" שבפסקה (1), במקום "1983" יבוא "1984";
- (2) בסעיף 2 —
- (א) בפסקה (1), במקום "5/12" יבוא "6/12";
- (ב) בפסקה (2), במקום "5/24" יבוא "4/12";
- (ג) בסופו יבוא:
- "(3) 2/12 נקודות זיכוי לכל חודש שלם משנים עשר התדשים שלאחריהם לעבודתו בעבודה כאמור."
14. הממשלה ממונה על ביצוע חוק זה, והיא רשאית להתקין תקנות לביצועו.

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

5 ס"ח התשי"ח, עמ' 191. 6 ס"ח התשמ"א, עמ' 145; התשמ"ג, עמ' 59.

**חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) (תיקון),
התשמ"ד-1984 ***

1. בסעיף 1 לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה),
התש"ס-1980¹ (להלן – החוק העיקרי) –

(1) בהגדרת "תשלום חובה", בסופה יבוא "לרבות מכסות תשלום שהטיל איגוד ערים על הרשויות המקומיות שבתחומן ולרבות מיסים ומכסות תשלום שהטילה מועצה אזורית על ועד מקומי";

(2) במקום הגדרת "היום הקובע" יבוא:

"היום הקובע" – האחד בחודש בכל אחד מהדשי השנה;

(3) במקום הגדרת "הפרשי הצמדה" יבוא:

"הפרשי הצמדה" –

(1) לענין ארנונה כללית המשתלמת על פי הסדר תשלומים – תוספת לארנונה לפי שיעור העליה של המדד מן המדד שפורסם בחודש פברואר שקדם ליום החיוב, עד המדד שקדם למדד שפורסם סמוך לפני יום התשלום;

(2) לענין ארנונה כללית המשתלמת בפיגור – תוספת לארנונה לפי שיעור העליה של המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני מועד החיוב עד המדד שפורסם סמוך לפני יום התשלום;

(3) לענין תשלום חובה אחר – תוספת לתשלום החובה לפי שיעור העליה של המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני מועד החיוב עד המדד שפורסם סמוך לפני היום הקובע שלפני יום שילומן של תשלום החובה.

(4) במקום הגדרת "תשלומי פיגורים" יבוא:

"תשלומי פיגורים" – ריבית צמודה בשיעור של 0.5% לחודש ממועד החיוב בתשלום החובה עד יום שילומן, בתוספת הפרשי הצמדה.

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי –

(1) האמור בסעיף יסומן (א), ובו, במקום "חדשיים" יבוא "30 ימים";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) נקבע בחיקוק שתשלום החובה ישולם בתוך תקופה קצובה והוא לא ישולם תוך 30 ימים מהיום שבו נסתיימה אותה תקופה, ייחשב היום הראשון של התקופה כמועד החיוב בתשלום החובה האמור לצורך תוספת תשלומי פיגורים עליו".

3. בסעיף 4 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום הטיפה המתווילה במלים "נקבע הסדר תשלומים כאמור" יבוא "כל תשלום לפי הסדר כאמור ישולם בתוספת הפרשי הצמדה".

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(אא) תשלום על פי הסדר תשלומים לפי סעיף קטן (א) שלא שולם תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילומן, ישולם בתוספת תשלומי פיגורים".

* נתקבל בכנסת ביום כ" בתמוז התשמ"ד (2 ביולי 1984); הצעת החוק והדברי הסבר פורסמו בה"ח 1684, התשמ"ד, עמ' 263.
1 ס"ח התש"ס, עמ' 46.

(3) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) הסדר תשלומים לפי סעיף קטן (ב) ייעשה לגבי תשלום החובה, בתוספת תשלומי פיגורים, אשר לצורך חישובם יראו את יום ההסדר כיום התשלום."

החלפת סעיף 6

4. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

6. שילם אדם תשלום חובה שלא הב בו ביתר על הסכום שהוא חב בו (להלן — תשלום יתר) ולא הוחזר תשלום היתר תוך 30 הימים מיום שילומו, תחזירנו הרשות המקומית בתוספת הפרשים לפי שיעור העליה של המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני יום שילומו של תשלום היתר עד המדד שפורסם סמוך לפני היום הקובע שלפני יום החזרתו; לא הוחזר תשלום היתר תוך 30 ימים מיום שהאדם ששילמו הודיע בכתב לרשות המקומית שהתשלום שנגבה ממנו הינו תשלום יתר, תחזירנו הרשות המקומית בתוספת הפרשים לפי שיעור העליה של המדד כאמור ובתוספת ריבית צמודה בשיעור של 0.5% לחודש מיום שילומו של תשלום היתר עד יום החזרתו."

"החזר תשלומי יתר"

הוספת סעיף 7א

5. אחרי סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:

7א. כל תשלום חובה או תשלום יתר שנתווספו עליו הפרשים לפי שיעור העליה של המדד כאמור בחוק זה יעוגל לעשרה השקלים הקרובים; סכום של חמישה שקלים יעוגל כלפי מטה."

"עיגול סכומים"

תיקון חוק הריבית (שינוי שיעורים)

6. בחוק הריבית (שינוי שיעורים), התשל"ג—1972, בתוספת הראשונה, במקום פסקה (13) יבוא:
"13) סעיף 4(ב) לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ם—1980."

תחילה ותוראות מעבר

7. (א) תחילתו של סעיף 2 ביום ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984).
(ב) שר הפנים רשאי לקבוע בצו, לגבי רשות מקומית פלוגית או לגבי סוג רשויות מקומיות, תקופה של חדשיים במקום תקופת 30 הימים הקבועה בסעיף 2 לחוק העיקרי; תחילתו של צו כאמור תהיה עד סוף שנת הכספים 1985 או עד מועד יותר מוקדם שקבע השר.

יוסף בורג
שר הפנים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

2 ס"ח התשל"ג, עמ' 12.

תיקון טעות *

(לפי סעיף 10א(ב) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948)

בסעיף 7 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 64), התשמ"ז-1984, בפסקה (1)(ב) החדשה לסעיף 190(א) לפקודה, בהגדרת "רבעון", במקום "1 בספטמבר" יבוא "1 באוקטובר".

משה נסים
שר המשפטים

מנחם סבידור
יושב ראש הכנסת

* נתקבל בכנסת ביום ב' בתמוז התשמ"ד (2 ביולי 1984).
1 סיח התשמ"ד, עמ' 162.

תיקון טעות דפוס

ניתנת בזה הודעה, כי בספר החוקים 1106, מיום י"ג באדר א' התשמ"ד (16 בפברואר 1984), מספרי העמודים 56 ו-57 יסומנו 56 ו-57א.